

KEHELY

www.szre.hu

Szentendrei Református Hírlevél – megjelenik negyedévente

„Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.” Jn 4,24

Egyház ott van, ahol Jézusnak ezek a szavai valósággá lesznek. Nem tér és nem idő kérdése ez. Megtörténhet ez bárhol: az istentiszteleten éppúgy, mint vezetés vagy mosogatók közben, gyerekágy vagy betegágy mellett, imádság és munka közben. Jézus ezt a mondatot meghívásként mondta egy olyan asszonynak, akit sem vallási, sem erkölcsi élete, de még csak földrajzi értelemben vett lakóhelye sem „predestinált” erre – meg is lepte vele nemcsak az asszonyt magát, de annak környezetét is, leginkább pedig saját tanítványi körét!

Reformátusként mi is hajlamosak vagyunk az istentiszteletet a templom épületére és a vasárnap reggelre korlátozni. Valami eseménynek tekinteni, amin részt veszünk abban a reményben, hogy megérint, és részesei leszünk. Adja Isten, hogy így lehessen ez közöttünk! Aki megtapasztalta, hogy milyen jó, amikor a mi lelkünk összetalálkozik Isten Lelkével, az már tudja, Isten tisztelete messze több, mint egy óra a templomban! Az bennünk marad, velünk jön, sőt át is formál minket is, környezetünket és kapcsolatainkat is.

Ezt fejezi ki az imádat szó. Istent tisztelni azt jelenti, hogy őt imádjuk: előtte borul le értelmünk, neki engedelmeskedik testünk és lelkünk. Isten imádata a legjobb, ami az emberrel történhet: amikor lelkünk az Ő Lelkében nyugszik, akkor vagyunk önmagunk igazán, akkor tapasztaljuk meg mi is, mi a valódi szabadság és békeség. Innen nézve az istentisztelet (imádat) mégiscsak tér és idő kérdése lesz: tudok-e ott és akkor,

ahol és amiben vagyok Istennel lenni, rá figyelni, neki engedelmeskedve embere lenni.

Az az asszony, akit Jézus ezekkel a szavakkal hívott magához, okos volt. Kész volt filozófiai, vallási, kulturális kérdésként érteni Jézus szavait, és azokkal ezen a szinten vitába szállni. Ebből a védekező pozíciójából az mozdította ki, hogy Jézust látva, vele beszélgetve megtapasztalta: a Lélek nem elnyomja az ő lelkét, hanem gyógyítja; Isten igazsága – jóllehet, szembesítette életének igazságtalanságaival – nem elítéli őt, hanem felemeli és szabaddá teszi.

Ki az, aki nem erre vágyik: a Szentlélek gyógyító és felemelő munkájára, hogy teljesnek és szabadnak érezzük magunkat? Jézus maga hív minket erre az istentiszteletre, Isten imádatára, a hozzá ragaszkodó engedelmes életre! Templomunkban, ennek az évnek a második felében ezért az istentisztelet (imádat) lesz az a téma, ami köré összegyülekezünk vasárnapról vasárnapra. Isten különös ajándéka, hogy azon túlmenően, hogy személyesen meg tud szólítani az igehirdetéseken keresztül, még közösségé is formál bennünket. Így volt ez a bibliai történetben, és így van ez ma is közöttünk a Lélek által. Imádkozunk azért, hogy ez a kegyelem megtapasztalható legyen közöttünk, és hogy minél többen legyünk részesei ennek! (Aki ezért tényleg imádkozik, ne csodálkozzon, ha csakúgy, mint a bibliai történetben az asszony, ő maga lesz az, aki megtapasztalja Jézus szeretetét, ami helyreállítja saját és környezetének az életét.)

Harmathy András lelkész

Bemutatkozik Csere Mátvás, új beosztott lelkészünk

Szerető, istenhívő családban nőttem fel Újpesten. A konfirmációm előtt néhány héttel egy igehirdetés-sorozaton talált szívem Jézus Krisztus személyre szabott hívása. Azóta tudom, hogy van Megváltóm és Gazdám.

A következő évben az akkoriban épülő káposztásmegyeri lakótelepre költöttünk, ahol meghatározó élmény volt látni egy születő gyülekezet kibontakozását a szüleim által vezetett házcsoportból. Itt kaptam első kisebb szolgálataimat, közben a Bár-Madas Gimnáziumba jártam, és az újjáalakuló Soli Deo Gloria Diák-

mozgalomban is belekóstolhattam az Istennek való szolgálat örömébe. Ezen keresztül formálta bennem Isten a döntést, hogy hivatásszerűen is erre szánjam az életemet. A teológiát 2005-ben végeztem el Budapesten. Mellette a Károli Gáspár Egyetemen magyartanári képesítést is szereztem.

A teológia után Cseri Kálmán hívott segédlelkésznek a pasaréti gyülekezetbe. A következő nyolc év alatt a nagyvárosi gyülekezeti munka csaknem minden területét gyakorolhattam a kórházi missziótól a hittanoktatáson és házaskörszervezésen keresztül

a személyes lelkigondozásig és a szószéki igehirdetésig. Életre szóló tapasztalatokat szereztem arról, hogyan működhet szerves egységben egy több ezer fős gyülekezet.

Az utóbbi öt évben Budakalászon voltam önálló lelkipásztor. Egészen másba kóstoltam itt bele, egy kis gyülekezet vezetésének sokféle kihívásába. Isten áldását tapasztaltuk abban, ahogy házaskör, mamakör, kicsi férfikör születik, ahol emberek új élményként tapasztalják meg, hogy a hitüket megoszthatják egymással.

Szentendrei beosztott lelkézi munkám egyik fókuszpontja a város iskoláiban végzett hittanoktatásunk szervezése, összefogása. A Református Gimnáziumon kívül is 360 gyermeket tanítunk. Hosszú távon szeretnénk Isten szeretetével hatni az ő, és családjuk életére. A másik terület, amiben sok feladatra számítok, az itteni bibliakörök, közösségek segítése. A gyülekezet minden tagjának legyen több lehetősége kapcsolódni egymáshoz, ezen munkálkodunk.

Feleséggel, Vicával 2005-ben kötöttünk házasságot. Két gyermekünk van, mindketten a református ovit felelnek fel éppén.

Gimnáziumi hírek

A református gimnáziumban a nyár végére befejeződött a tavaly júliusban elkezdődött bővítés. A munkálatok eredményeként az iskola négy új tanteremmel, egy tornaszobával és két öltözővel bővült. A bővítés lehetővé tette, hogy a meglévő épületszárnyban két új tanári szobát, egy új informatika termet és egy nyelvi labort lehessen kialakítani, és elkezdődött egy biológia-földrajz szaktanterem kiépítése is.

A tavalyi tanév szép eredménye, hogy az érettségiző diákok az iskola eddigi legjobb érettségi átlageredményét (84%) érték el. Az érettségiző diákok 41%-a kitűnő lett. Soli Deo Gloria!

Régi és új intézményvezetőink

A presbitérium májusi döntése *Földi János* igazgató urat megerősítette gimnáziumi vezetői megbízásában a 2019-2024-ig tartó időszakra, aki ezúttal harmadik ötéves mandátumát kezdi a református gimnázium élén.

A presbitérium óvodánk vezetői feladatainak ellátására 2019. augusztus

1-től *Dobrik-Lupták Sára* gyógypedagógust nevezte ki a 2019-2024-ig tartó időszakra.

Tóthné Kertész Zsuzsanna testvérünknek köszönjük, hogy ellátta az óvoda vezetését az elmúlt egy év során. Isten gazdag áldását kérjük mindnyájuk életére, további munkájára!

Bemutkozik Dobrik-Lupták Sára, óvodánk új vezetője

1985-ben születtem, kiskőrösi evangélikus lelkészcsaládból származom. Legidősebbként először négy testvéremre vigyáztam, majd a diákevek alatt vállalt külföldi gyermekfelügyelet, a cserkészképzésben való aktív részvétel mind a gyermekekkel való foglalkozás irányába terelt. Érettségi után jelentkeztem az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Karára, ahol 2008-ban végeztem.

Pályakezdként a Vakok Óvodájában helyezkedtem el Budapesten, és szereztem több éves tapasztalatot. Kezdetben az óvoda mellett időszakosan, majd főállásban korai fejlesztőként és szakértői bizottsági tagként is dolgoztam. Ezekkel párhuzamosan több évig segítettem a gyerekek fejlesztését a Szentendrei Evangélikus Zenei Óvoda keretein belül.

Férjemmel hét éve költöztünk Szentendrére, és kapcsolódtunk be a Szentendrei Evangélikus Gyülekezet életébe. Olyan közösségre, baráti kapcsolatokra találtunk ott, mely nagyban hozzájárult

ahoz, hogy a városban otthon érezzük magunkat. Úgy gondoltam, szeretnék visszaadni valamit abból, amit magam is megtapasztaltam, így a gyülekezet felkérésére presbitériumi szolgálatot is vállaltam. Felőttként jöttem rá arra, hogy nagyon jó megtapasztalni azt a

fajta közösséget Istennel és egymással, amelyben minden erősségünkkel és hibáinkkal együtt önmagunk lehetünk, hogy nem azért szeretnek, amit letettünk az asztalra, hanem azért, mert Istenhez tartozunk, és Ő szeret minket.

A Szentendrei Református Óvoda vezetőjeként minden tudásommal segíteni szeretném az óvodapedagógusok, pedagógiai asszisztensek és dajkák mindennapjait, hogy továbbra is a lehető legmagasabb színvonalon végezhesék munkájukat. Szeretném, hogy az ide járó gyermekek és családjaik ne csak jól és biztonságban érezzék itt magukat, hanem egy olyan közösségbe is tartozzanak, amely figyel egymásra, és építi egymást.

Az élet istentisztelet

Idén is Szarvas adott helyszínt gyülekezeti táborunknak, közel hatvan gyülekezeti tagunk részvételével az óvodás korosztálytól a nyugdíjas testvérekig. A tábor fő témája az istentisztelet volt, a gondolatainkat vezérlő igeszakaszt pedig az ApCsel 2,42

adta: *„Ők pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.”* A téma feldolgozása során előadásokat hallhattunk az imádságról, úrvacsoráról, az ige meghallásáról és megértéséről, valamint az adakozásról és hivatásról. Az előadások gondolatait kiscsoportos beszélgetések során tudtuk mélyebben is feldolgozni. Emellett jutott idő közös szabadidős programokra és esti önfelelt társasjátékra, beszélgetésekre is. Jövőre csatlakozzanak a testvérek hozzánk minél többen!

Szalai Zsolt gondnok

A bölcsesség – ifjúsági tábor Tiszaladányban

Idei ifjúsági táborunkat Tiszaladányban tölthettük. A helyi református gyülekezet vendégszeretét élvezhettük, a gyülekezeti házban aludhattunk, főzhettünk, játszhattunk. Bejártuk a környéket vízen, két kéreken és a lábunkon is. A hét témája a bölcsesség volt. A délelőtti csendes percekben és utána a kiscsoportos beszélgetésekben ezt a témát jártuk körül, és gondolkodhattunk a tudás, a szabadság, a szexualitás, a kísértés, a lelki és földi gazdagság kérdéseiről. A tábor jó hangulatához sokat adott a rengeteg ének, amelyet Isten dicsőségére

énekelhettünk. *„A bölcsesség kezdete az Úrnak féltelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet”* (Péld 9,10)

Vácsi Buda Benedek

Végtelen utazás

Jézus missziói parancsában arra szólította fel a tanítványait: *„menjete el tehát, tegyete tanítványa minden népet...”* (Mt 28,18-20) Mi is megkaptuk ezt a felszólítást, és a nyári gyermektáborunkkal Pál apostolt követve

indultunk el egy „végtelen utazásra”. Délelőttöknként a templomban ismerkedtünk az apostol útjaival: voltunk vele a damaszkuszi úton, jártunk Lisztrában, Filippiben, Máltán, miközben játékos feladatokat oldottunk meg és énekelünk. Gyalogosan jártunk a Pilisszentlászló és Visegrád közötti Spartacus ösvény keskeny csapásain, és sárkányhajókon eveztünk a Dunán. Ma is szól hozzánk Jézus üzenete: *„menjete!”*. Gyülekezetünk olyan élő test legyen, melynek tagjai „érik” egymást, szolgáljanak egymás felé Isten dicsőségére. *„Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, ...mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is.”* (IKor 12,12)

Lázár Enikő hitoktató